

Πολυγλωσσία στα θεσμικά όργανα της ΕΕ- Έκθεση σχετικά με τη δημόσια διαβούλευση

Αλληλογραφία - 15/02/2019

Υπόθεση SI/98/2018/DDJ - Εκκίνηση έρευνας στις 23/07/2018 - Απόφαση στις 26/03/2020

- Εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο Ευρωπαϊκή Επιτροπή |

Σημείωση: Οι απόψεις που διατυπώνονται στην παρούσα έκθεση αντικατοπτρίζουν τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στη δημόσια διαβούλευση και δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι εκφράζουν τη θέση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

Φεβρουάριος 2019

1. Εισαγωγή

Τον Ιούλιο του 2018, η Διαμεσολαβήτρια ξεκίνησε δημόσια διαβούλευση σχετικά με τη χρήση των γλωσσών στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ· (« τα όργανα της ΕΕ »).

Στόχος της διαβούλευσης ήταν να προάγει τη συζήτηση σχετικά με το ζήτημα αυτό, δεδομένης της ανάγκης να εξισορροπηθεί ο σεβασμός και η υποστήριξη της γλωσσικής πολυμορφίας με τους διοικητικούς και δημοσιονομικούς περιορισμούς. Καλύφθηκαν τέσσερα βασικά ζητήματα:

I. κανόνες και πρακτικές·

II. χρήση των γλωσσών στους ιστότοπους·

III. χρήση των γλωσσών στις δημόσιες διαβουλεύσεις· και

IV. ανάγκη για θέσπιση νέας νομοθεσίας, δαπάνες μετάφρασης και δυνατότητες της μηχανικής μετάφρασης.

Η Διαμεσολαβήτρια έλαβε **286 απαντήσεις** . Μερικοί συμμετέχοντες απάντησαν σε ορισμένα μόνο από τα ερωτήματα που τέθηκαν.

Τρεις απαντήσεις υποβλήθηκαν από κράτη μέλη, δύο από οργανισμούς της ΕΕ, μία από περιφερειακή αρχή, 33 από μη κυβερνητικές οργανώσεις και ενώσεις και 247 από ιδιώτες (βλ. παράρτημα).

Η Διαμεσολαβήτρια έλαβε απαντήσεις διατυπωμένες σε **19 επίσημες γλώσσες της ΕΕ**, δηλαδή στα γαλλικά (95), στα αγγλικά (57), στα ιταλικά (32), στα ισπανικά (25), στα γερμανικά (21), στα ολλανδικά (18), στα σλοβακικά (14), στα ουγγρικά (3) στα πολωνικά (3), στα πορτογαλικά (3), στα ιρλανδικά (2), στα σουηδικά (2), στα τσεχικά (2), στα βουλγαρικά (1), στα κροατικά (1), στα δανικά (1), στα φινλανδικά (1), στα ελληνικά (1) και στα ρουμανικά (1). Μία απάντηση υποβλήθηκε στα λατινικά, μία σε εσπεράντο και μία στα καταλανικά.

2. Περίληψη

- Υπάρχει ευρεία υποστήριξη για την πολυγλωσσία.
- Οι γλωσσικοί περιορισμοί είναι θεμιτοί υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αλλά θα πρέπει να αιτιολογούνται στη γλωσσική πολιτική που δημοσιεύεται στον ιστότοπο κάθε οργάνου της ΕΕ. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να δημοσιεύεται σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.
- Η εφαρμογή πολιτικής για «μεταφράσεις κατόπιν αιτήματος» αποτελεί χρήσιμη διασφάλιση.
- Οι ιστότοποι των οργάνων της ΕΕ θα πρέπει να είναι διαθέσιμοι σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ, τουλάχιστον έως έναν βαθμό.
- Η συνοπτική παρουσίαση των βασικών ζητημάτων σε όλες ή σε πολλές από τις επίσημες γλώσσες θεωρείται γενικά καλή συμβιβαστική λύση σε περιπτώσεις στις οποίες δεν θεωρείται εφικτή η επίτευξη πλήρους πολυγλωσσίας.
- Οι δημόσιες διαβουλεύσεις θα πρέπει, ανάλογα με τη φύση τους και κατά γενικό κανόνα, να είναι διαθέσιμες σε όσο το δυνατόν περισσότερες επίσημες γλώσσες της ΕΕ.
- Θα ήταν χρήσιμο να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες της μηχανικής μετάφρασης, τουλάχιστον ως βοήθημα των μεταφραστών.

3.

Απαντήσεις

Ι. Κανόνες και πρακτικές σχετικά με τους γλωσσικούς περιορισμούς

Έλλειψη διαφάνειας (ερώτηση 1)

Διαπιστώνεται έλλειψη διαφάνειας (και ύπαρξη ελάχιστων επίσημων κανόνων) όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο τα διάφορα τμήματα των διοικητικών υπηρεσιών της ΕΕ καθιστούν τις πληροφορίες διαθέσιμες στις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Αυτό μεταξύ άλλων αφορά, για παράδειγμα, τα κριτήρια βάσει των οποίων αποφασίζεται ποια γλώσσα ή ποιες γλώσσες θα χρησιμοποιηθούν σε συγκεκριμένα πλαίσια. Πώς μπορούν να καλυφθούν αυτά τα κενά; Θα πρέπει να θεσπισθούν πρόσθετα κριτήρια και, αν ναι, ποια;

Η μεγάλη πλειονότητα των συμμετεχόντων θεωρούν **ανεπιθύμητη** την υφιστάμενη έλλειψη διαφάνειας, καθώς οδηγεί σε αυθαιρεσίες, ανακολουθίες και διακρίσεις. **Θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες** για την κάλυψη των κενών. Όσον αφορά το περιεχόμενο (ερώτηση 2) και τη μορφή (ερώτηση 8) αυτών των κανόνων διατυπώνονται διάφορες απόψεις.

Πολλοί συμμετέχοντες αναφέρονται στις αρχές της **γλωσσικής πολυμορφίας και της γλωσσικής ισότητας**. Επισημαίνουν ότι η γλώσσα αποτελεί σημαντικό τμήμα της ταυτότητας των πολιτών. Οι γλωσσικοί φραγμοί παρεμποδίζουν τη συμμετοχή των πολιτών σε συζητήσεις και σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε επίπεδο ΕΕ. Εκφράζεται ανησυχία ότι οι γλωσσικοί περιορισμοί εξασφαλίζουν προνομιακή πρόσβαση σε ορισμένα κράτη μέλη, ορισμένους πολίτες και οικονομικούς φορείς, και μειώνουν τη νομιμότητα της ΕΕ συνολικά.

Πολλοί από τους συμμετέχοντες επισημαίνουν ότι η πρόσβαση σε πληροφορίες σε γλώσσα που κατανοούν οι πολίτες είναι ζωτικής σημασίας για τη **διασφάλιση της εμπιστοσύνης και της πίστης στις δημόσιες υπηρεσίες της ΕΕ** και για την **αντιμετώπιση της καχυποψίας, της αδιαφορίας και του ευρωσκεπτικισμού**.

Τρία μοντέλα γλωσσικής πολιτικής

Οι συμμετέχοντες προτείνουν τρία γενικά μοντέλα γλωσσικής πολιτικής για τα όργανα της ΕΕ:

1. Περιορισμένη πολυγλωσσία

Η πλειονότητα των συμμετεχόντων που απάντησαν σε αυτή την ερώτηση (102) στηρίζουν μια μορφή περιορισμένης πολυγλωσσίας. Θεωρούν ότι οι πληροφορίες πρέπει να είναι πάντοτε διαθέσιμες σε **τουλάχιστον τρεις έως πέντε από τις επίσημες γλώσσες που χρησιμοποιούνται συχνότερα** (αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά και, ενδεχομένως, ιταλικά και ισπανικά). Οι άλλες επίσημες γλώσσες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο όταν πληρούνται ορισμένα κριτήρια. Οι ακόλουθες **πληροφορίες θα πρέπει να διατίθενται πάντοτε σε όλες τις επίσημες γλώσσες**:

- έγγραφα/πληροφορίες που έχουν σημαντικές χρηματοοικονομικές επιπτώσεις για τους πολίτες και τις ΜΜΕ, όπως το πρόγραμμα Erasmus+, οι προκηρύξεις κενών θέσεων εργασίας, οι προσκλήσεις υποβολής προσφορών και οι κατευθυντήριες γραμμές για έργα της ΕΕ·
- πληροφορίες που επηρεάζουν ιδιαίτερα τις ζωές των πολιτών, όπως αυτές που αφορούν την εκπαίδευση, την υγεία, τα δικαιώματα των πολιτών και την κοινωνική ασφάλιση·
- έγγραφα που θεσπίζουν δικαιώματα και υποχρεώσεις των πολιτών·
- δημόσιες διαβουλεύσεις·
- ορισμένα δελτία Τύπου.

Αναφέρονται τα ακόλουθα **πρόσθετα κριτήρια**:

- εάν τα έγγραφα/οι πληροφορίες αφορούν ή απευθύνονται ειδικά σε συγκεκριμένα κράτη μέλη ή πολίτες, θα πρέπει να διατίθενται στην (στις) επίσημη(-ες) γλώσσα(-ες) των αντίστοιχων κρατών μελών ή πολιτών·
- σε ορισμένους εξειδικευμένους τομείς, όπως η επιστημονική έρευνα, μπορεί να δικαιολογείται

η εισαγωγή γλωσσικών περιορισμών·

- θα πρέπει να συνεκτιμάται ο επείγων χαρακτήρας και η πολιτική σημασία των πληροφοριών·
- στην περίπτωση των αποκεντρωμένων οργανισμών της ΕΕ, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η γλώσσα του κράτους μέλους υποδοχής.

2. Πολυγλωσσία χωρίς περιορισμούς

Δεκαοκτώ συμμετέχοντες τάσσονται υπέρ της απόλυτης πολυγλωσσίας, στο πλαίσιο της οποίας θα πρέπει να χρησιμοποιούνται πάντοτε όλες οι επίσημες γλώσσες της ΕΕ, και όλες οι μεταφράσεις να καθίστανται ταυτοχρόνως διαθέσιμες.

3. Προς μια «lingua franca» (κοινή γλώσσα επικοινωνίας)

Σαράντα έξι συμμετέχοντες ζητούν την καθιέρωση κοινής γλώσσας που να ομιλείται από όλους τους πολίτες της ΕΕ. Υπάρχουν δύο προσεγγίσεις: τέσσερις συμμετέχοντες θεωρούν μία από τις τρέχουσες γλώσσες εργασίας (τα αγγλικά) ως την ιδανική επιλογή. Σαράντα ένας συμμετέχοντες υποστηρίζουν σθεναρά τη χρήση μιας κοινής αλλά *ουδέτερης* γλώσσας, όπως η εσπεράντο.

Παρακολούθηση της πολυγλωσσίας

Πολλοί από τους συμμετέχοντες προτείνουν μηχανισμούς για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των οργάνων της ΕΕ με την πολυγλωσσία. Οι προτάσεις περιλαμβάνουν:

- τη σύσταση «παρατηρητηρίου πολυγλωσσίας», το οποίο θα παρακολουθεί το ζήτημα σε μόνιμη βάση·
- τη σύσταση «συνηγόρου της πολυγλωσσίας», στο πρότυπο του Διαμεσολαβητή, ο οποίος θα ειδικεύεται στην πολυγλωσσία, ή ελεγκτικού φορέα με εξουσία επιβολής κυρώσεων σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης·
- παραγωγή στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση των γλωσσών στα όργανα της ΕΕ με στόχο την ενίσχυση της διαφάνειας.

Γλωσσική πολιτική (ερώτηση 2)

Θα πρέπει κάθε θεσμικό όργανο της ΕΕ να διαθέτει γλωσσική πολιτική και, αν ναι, τι θα πρέπει να περιλαμβάνει μια γλωσσική πολιτική; Θα πρέπει οι εν λόγω γλωσσικές πολιτικές να δημοσιεύονται στους ιστότοπους των θεσμικών οργάνων; Πόσο αναλυτική θα πρέπει να είναι μια τέτοια πολιτική όσον αφορά ειδικές περιπτώσεις στις οποίες η επιλογή γλώσσας/γλωσσών είναι περιορισμένη;

Σκοπιμότητα της γλωσσικής πολιτικής

Οι περισσότεροι συμμετέχοντες (175) τάσσονται υπέρ της θέσπισης γλωσσικής πολιτικής. Οι

γνώμες αποκλίνουν ως προς το αν η πολιτική θα πρέπει να καλύπτει όλα τα όργανα της ΕΕ ή αν θα υπάρχει ειδική πολιτική για κάθε όργανο. Προκύπτουν τρεις επιλογές:

1. Μία κοινή πολιτική: Πενήντα δύο συμμετέχοντες θεωρούν ότι η θέσπιση μίας κοινής πολιτικής θα προαγάγει τη διαφάνεια και τη σαφήνεια σχετικά με τη χρήση των γλωσσών σε όλα τα όργανα της ΕΕ. Όσον αφορά το αν θα πρέπει να καλύπτει τους οργανισμούς της ΕΕ, οι γνώμες διίστανται.

2. Μία κοινή πολιτική, προσαρμοσμένη σε κάθε όργανο της ΕΕ: Μια δεύτερη επιλογή (17 συμμετέχοντες) είναι η θέσπιση κοινής πολιτικής, η οποία θα καθορίζει τις βασικές αρχές σχετικά με τη χρήση των γλωσσών και η οποία θα εφαρμόζεται σε όλα τα όργανα της ΕΕ. Αυτή η κοινή πολιτική θα προσαρμόζεται στη συνέχεια στα ειδικά καθήκοντα και στον ρόλο κάθε οργάνου της ΕΕ.

3. Χωριστές πολιτικές: Λόγω των σημαντικών διαφορών, όσον αφορά τους ρόλους και τις λειτουργίες των οργάνων της ΕΕ, δεν θα ήταν πρακτική η εφαρμογή κοινής γλωσσικής πολιτικής (7 συμμετέχοντες).

Δημοσίευση της γλωσσικής πολιτικής

Οι συμμετέχοντες συμφωνούν ότι η γλωσσική πολιτική θα πρέπει να δημοσιεύεται στους ιστότοπους των οργάνων της ΕΕ και να διατίθεται σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Είκοσι συμμετέχοντες θεωρούν χρήσιμο να προστεθεί, σε κάθε ιστότοπο, λειτουργία για την υποβολή σχολίων σχετικά με τη γλωσσική πολιτική, μέσω της οποίας το κοινό θα έχει τη δυνατότητα να υποβάλλει τις παρατηρήσεις του σχετικά με το περιεχόμενο και την εφαρμογή της πολιτικής.

Επίπεδο λεπτομέρειας της γλωσσικής πολιτικής

Οι συμμετέχοντες γενικά συμφωνούν ότι η γλωσσική πολιτική θα πρέπει να καθορίζει ποιες γλώσσες χρησιμοποιούνται από τα όργανα της ΕΕ και σε ποιες περιστάσεις. Οι πολίτες θα πρέπει να μπορούν να την κατανοήσουν εύκολα.

Όσον αφορά το επίπεδο λεπτομέρειας:

- Ορισμένοι συμμετέχοντες προτιμούν τη θέσπιση **(πολύ) αναλυτικής γλωσσικής πολιτικής**, στην οποία η αιτιολόγηση των περιορισμών θα βασίζεται σε σαφή κριτήρια. Στόχος είναι η **αποφυγή αυθαιρεσιών**.
- Ορισμένοι συμμετέχοντες προτιμούν τη θέσπιση **μιας πιο γενικής και ευέλικτης γλωσσικής πολιτικής**, η οποία θα καθορίζει τις **βασικές αρχές** σχετικά με τις περιπτώσεις και τους λόγους για τους οποίους μπορεί να επιτραπεί η εισαγωγή περιορισμών στη χρήση των γλωσσών. Η γλωσσική πολιτική θα πρέπει να είναι περιεκτική, συνεκτική και λογική. Ωστόσο, για να είναι **λειτουργική**, θα πρέπει να παρέχει ευελιξία και να καθιστά δυνατή την αξιολόγηση κατά περίπτωση.

Μεταφράσεις κατόπιν αιτήματος (ερώτηση 3)

Θα πρέπει κάθε θεσμικό όργανο να διαθέτει πολιτική για τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να παρέχει μεταφράσεις πληροφοριών ή εγγράφων κατόπιν αιτήματος; Εάν ναι, πώς μπορεί να οριοθετηθεί αυτή η πολιτική ώστε να αποφεύγονται δυσανάλογες δαπάνες;

Ναι ή όχι;

Ναι: Εκατόν δεκατέσσερις συμμετέχοντες θεωρούν ότι θα πρέπει να εφαρμόζεται πολιτική για την παροχή μεταφράσεων κατόπιν αιτήματος, προκειμένου να διασφαλίζεται η πρόσβαση των πολιτών σε πληροφορίες. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να αποτελεί μέρος της (κοινής) γλωσσικής πολιτικής.

Όχι: Τριάντα ένας συμμετέχοντες θεωρούν ότι τα όργανα της ΕΕ δεν θα πρέπει να εφαρμόζουν πολιτική για την παροχή μεταφράσεων κατόπιν αιτήματος, για διάφορους λόγους:

- Οι μεταφράσεις κατόπιν αιτήματος είναι περιττές εάν οι γλωσσικοί περιορισμοί δικαιολογούνται δεόντως στο πλαίσιο μιας αναλυτικής γλωσσικής πολιτικής.
- Κίνδυνος εκμετάλλευσης από άτομα που υποβάλλουν καταχρηστικά αιτήματα.
- Υπερβολικό κόστος.
- Ένας συμμετέχων, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων εκφράζει την ανησυχία ότι το δικαίωμα λήψης μεταφράσεων κατόπιν αιτήματος ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στη δυνατότητά του να συμμορφώνεται με τις κανονιστικές προθεσμίες που ισχύουν για αυτόν.

Αποφυγή δυσανάλογων δαπανών

Μια ομάδα συμμετεχόντων διαφωνεί με την άποψη ότι η πολιτική για την παροχή μεταφράσεων κατόπιν αιτήματος θα έχει ως αποτέλεσμα «δυσανάλογες δαπάνες». Ένας συμμετέχων συνοψίζει την άποψη αυτή ως εξής: « [α]υτό είναι το κόστος της δημοκρατίας. Το κόστος της δημοκρατίας δεν είναι ποτέ υπερβολικά υψηλό ».

Άλλοι συμμετέχοντες προτείνουν τα ακόλουθα **μέτρα για την αποφυγή των δυσανάλογων δαπανών** (βλ. και τις απαντήσεις στην ερώτηση 9):

- παροχή μεταφράσεων κατόπιν αιτήματος μόνο για **σημαντικά έγγραφα** (όπως αυτά που αφορούν τα δικαιώματα των πολιτών) ή **έγγραφα που παραμένουν σε ισχύ επί τουλάχιστον ένα έτος** ·
- παροχή μεταφράσεων κατόπιν αιτήματος μόνο **σε περίπτωση που ο αιτών είναι σε θέση να αποδείξει την αναγκαιότητα τους** [1] ·
- παροχή (επιμελημένων) **μηχανικών μεταφράσεων** , που ενδεχομένως θα συνοδεύονται από δήλωση αποποίησης ευθύνης·
- εξορθολογισμός των πόρων με τη δημιουργία **κοινής δεξαμενής πόρων για όλα τα όργανα της ΕΕ** , για παράδειγμα με τη μορφή κεντρικής μεταφραστικής υπηρεσίας·
- ελαχιστοποίηση του ενδεχομένου υποβολής **καταχρηστικών αιτημάτων** , για παράδειγμα με

- την παροχή στα όργανα της ΕΕ της δυνατότητας να απορρίπτουν ορισμένα είδη αιτημάτων·
- πρόβλεψη **ειδικού προϋπολογισμού** για τις μεταφράσεις κατόπιν αιτήματος·
 - παροχή μεταφράσεων μόνο σε **ψηφιακή μορφή**·
 - χρήση **ουδέτερης κοινής γλώσσας** με στόχο τη μείωση των δαπανών μετάφρασης·
 - καθιέρωση ενός **«μοντέλου αίτησης»**, σύμφωνα με το οποίο ένα έγγραφο μεταφράζεται μόνο σε περίπτωση που η μετάφρασή του ζητηθεί από σημαντικό αριθμό ατόμων·
 - ανάθεση του έργου της μετάφρασης κατόπιν αιτήματος στις **αντιπροσωπείες της ΕΕ στα διάφορα κράτη μέλη**·
 - χρέωση των δαπανών στα **οικεία κράτη μέλη της ΕΕ**·
 - **έλεγχος αν υπάρχει ήδη διαθέσιμη μετάφραση σε ένα κράτος μέλος**, για παράδειγμα με τη δημιουργία « **κοινής μεταφραστικής πλατφόρμας** » για την καλύτερη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών μεταφραστικών κέντρων·
 - **μείωση της έκτασης** των εγγράφων και των πληροφοριών στο διαδίκτυο.

Οι συμμετέχοντες **διαφωνούν ως προς το αν θα πρέπει να επιβάλλεται χρέωση** για τις μεταφράσεις κατόπιν αιτήματος. Όσοι είναι υπέρ της χρέωσης υποστηρίζουν ότι τα τέλη όχι μόνο θα καλύπτουν τα έξοδα της μετάφρασης, αλλά θα αποτρέπουν τους πολίτες από την υποβολή καταχρηστικών αιτημάτων. Όσοι είναι κατά της χρέωσης προβάλλουν το επιχείρημα ότι η χρέωση τελών στους πολίτες συνιστά δυσμενή διάκριση, εάν άλλοι πολίτες έχουν πρόσβαση στις ίδιες πληροφορίες στη μητρική τους γλώσσα.

II. Ισότοποι της ΕΕ

Γενικές γλωσσικές αρχές (ερώτηση 4)

Ποιες γενικές γλωσσικές αρχές θα πρέπει να ισχύουν για τους ισότοπους των θεσμικών οργάνων της ΕΕ; Ειδικότερα, ποια τμήματα των ισότοπων της ΕΕ πιστεύετε ότι θα πρέπει να είναι διαθέσιμα σε όλες ή σε πολλές από τις γλώσσες της ΕΕ;

Οι συμμετέχοντες χωρίζονται σε αυτούς που υποστηρίζουν την πολυγλωσσία χωρίς περιορισμούς και σε αυτούς που υποστηρίζουν την περιορισμένη πολυγλωσσία για τους ισότοπους της ΕΕ. Μια ομάδα συμμετεχόντων (81) είναι της άποψης ότι όλα τα τμήματα των ισότοπων της ΕΕ θα πρέπει να καθίστανται διαθέσιμα σε όλες τις επίσημες γλώσσες για τη διασφάλιση της δημοκρατικής νομιμότητας και της γλωσσικής ισότητας. Μια μικρότερη ομάδα θεωρεί ότι όλοι οι ισότοποι της ΕΕ θα πρέπει να είναι διαθέσιμοι τουλάχιστον στα αγγλικά, στα γερμανικά, στα γαλλικά, και ενδεχομένως και σε άλλες γλώσσες. Μια άλλη ομάδα επιθυμεί να δημοσιεύονται τα πάντα σε μία κοινή, ουδέτερη γλώσσα.

Εβδομήντα συμμετέχοντες θεωρούν ότι τα τμήματα των ισότοπων της ΕΕ που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το «ευρύ κοινό» θα πρέπει να είναι διαθέσιμα σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ, για παράδειγμα:

- το τμήμα «σχετικά με...» στο οποίο περιγράφεται η λειτουργία και ο σκοπός του οργάνου της ΕΕ, και παρέχονται τα στοιχεία επικοινωνίας·

- τμήματα που περιέχουν νέα, δελτία Τύπου και πρόσφατες εξελίξεις·
- ιστότοποι
- με αντικείμενο τη δημόσια υγεία, την εκπαίδευση, την οικονομία, τα δικαιώματα των επιβατών, την ασφάλεια των τροφίμων, την ασφάλεια στην εργασία ή τα δικαιώματα των πολιτών·
- που παρέχουν πληροφορίες σχετικά με επιχορηγήσεις, προσκλήσεις υποβολής προσφορών και άλλες διαδικασίες ανάθεσης συμβάσεων ή χρηματοδοτικά προγράμματα·
- που αφορούν σημαντικές πρωτοβουλίες πολιτικής, νομικά ζητήματα και καθοδήγηση σχετικά με τη συμμόρφωση με υποχρεώσεις που απορρέουν από το δίκαιο της ΕΕ·
- στους οποίους δημοσιεύονται κενές θέσεις εργασίας·
- των προεδριών της ΕΕ.

Όσον αφορά τα άλλα τμήματα των ιστότοπων της ΕΕ, τα οποία απευθύνονται σε πιο εξειδικευμένο κοινό, η εφαρμογή πιο περιορισμένου γλωσσικού καθεστώτος ενδέχεται να είναι δικαιολογημένη [2] .

Συνοπτική παρουσίαση σε όλες ή σε πολλές από τις επίσημες γλώσσες (ερώτηση 5)

Θα ήταν χρήσιμο αν κάποια βασικά ζητήματα παρουσιάζονταν συνοπτικά σε όλες ή σε πολλές από τις επίσημες γλώσσες;

Σχεδόν τα δύο τρίτα των συμμετεχόντων θεωρούν ότι θα ήταν χρήσιμη η συνοπτική παρουσίαση ορισμένων βασικών ζητημάτων σε όλες ή σε πολλές από τις επίσημες γλώσσες.

Πολλοί από τους συμμετέχοντες που τάσσονται υπέρ των περιλήψεων θεωρούν ότι αποτελούν καλή συμβιβαστική λύση. Εξήντα δύο συμμετέχοντες είναι της άποψης ότι οι περιλήψεις θα πρέπει να είναι διαθέσιμες σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Ορισμένοι συμμετέχοντες θεωρούν ότι αρκεί η δημοσίευση περιλήψεων σε 3, 4 ή 5 από τις ευρύτερα ομιλούμενες γλώσσες. Άλλοι συμμετέχοντες υποστηρίζουν ότι η συνοπτική παρουσίαση ενέχει τον κίνδυνο στρέβλωσης των πληροφοριών και συνιστά δυσμενή διάκριση εις βάρος όσων έχουν πρόσβαση μόνο στην περίληψη του κειμένου.

Γλωσσικοί περιορισμοί (ερώτηση 6)

Είναι αποδεκτό σε ορισμένες περιπτώσεις να παρέχεται υλικό σε μικρό αριθμό γλωσσών, αντί σε όλες τις επίσημες γλώσσες; Εάν ναι, ποια θα πρέπει να είναι τα κριτήρια επιλογής αυτών των γλωσσών (για παράδειγμα, μέγεθος του πληθυσμού που μιλά τη συγκεκριμένη γλώσσα, επίπεδο γλωσσικής πολυμορφίας στον πληθυσμό, κ.λπ.);

Ναι ή όχι;

Ναι: Η πλειονότητα (119) των συμμετεχόντων που απάντησαν σε αυτή την ερώτηση θεωρούν ότι, υπό ορισμένες συνθήκες και για ρεαλιστικούς λόγους, είναι αποδεκτή η παροχή υλικού σε μικρό μόνο αριθμό γλωσσών. Ορισμένοι από τους συμμετέχοντες προσθέτουν προϋποθέσεις, για παράδειγμα ότι θα πρέπει να παρέχεται σαφής αιτιολόγηση ή ότι οι περιορισμοί θα πρέπει να συνδυάζονται με τη δυνατότητα παροχής μεταφράσεων κατόπιν αιτήματος.

Όχι : Ογδόντα έξι συμμετέχοντες ακολουθούν το πρότυπο της πολυγλωσσίας χωρίς περιορισμούς, σύμφωνα με το οποίο οι γλωσσικοί περιορισμοί οποιουδήποτε είδους εισάγουν **διακρίσεις** και είναι, συνεπώς, μη αποδεκτοί.

Κριτήρια για την επιλογή των γλωσσών

Οι συμμετέχοντες εκφράζουν διαφορετικές απόψεις όσον αφορά τα κριτήρια που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την επιλογή των επίσημων γλωσσών.

Πολλοί από τους συμμετέχοντες θεωρούν ότι τα σημαντικότερα κριτήρια είναι **ο αντίκτυπος, η συνάφεια ή το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν οι πληροφορίες για συγκεκριμένη ομάδα πολιτών, για τα κράτη μέλη ή το ευρύ κοινό**. Κατά την άποψή τους, οι γλώσσες θα πρέπει να επιλέγονται με βάση την παραδοχή ότι όλοι όσοι επηρεάζονται θα πρέπει να είναι σε θέση να κατανοούν τις πληροφορίες. Αυτό σημαίνει ότι ορισμένες πληροφορίες πολύ εξειδικευμένου περιεχομένου, οι οποίες συνήθως απευθύνονται σε ειδικούς, θα μπορούν να διατίθενται σε περιορισμένο μόνο αριθμό γλωσσών.

Ορισμένοι συμμετέχοντες θεωρούν ότι το **μέγεθος των πληθυσμών που ομιλούν τις επιλεγμένες γλώσσες** αποτελεί κατάλληλο κριτήριο, είτε βάσει του ελάχιστου ποσοστού του ευρωπαϊκού πληθυσμού [3] που καλύπτεται από τις επιλεγμένες επίσημες γλώσσες είτε βάσει των ευρύτερα ομιλούμενων επίσημων γλωσσών. Άλλοι συμμετέχοντες τάσσονται αυστηρά κατά του κριτηρίου που στηρίζεται στο μέγεθος του πληθυσμού, καθώς το κριτήριο αυτό εκ των πραγμάτων θα εισήγαγε δυσμενή διάκριση εις βάρος των μικρότερων πληθυσμών και των γλωσσών τους.

Ορισμένοι συμμετέχοντες εκφράζουν την άποψη ότι θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στις γλώσσες εργασίας των δημόσιων υπηρεσιών της ΕΕ (για ορισμένα όργανα της ΕΕ, οι γλώσσες αυτές είναι τα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά) ή σε γλώσσες που είναι επίσημες σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη.

III. Δημόσιες διαβουλεύσεις

Η πολιτική της Επιτροπής (ερώτηση 7)

Τον Απρίλιο του 2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέσπισε νέους εσωτερικούς κανόνες, βάσει των οποίων τα έγγραφα που αφορούν δημόσιες διαβουλεύσεις για «πρωτοβουλίες προτεραιότητας»

στο πλαίσιο του ετήσιου προγράμματος εργασίας της Επιτροπής θα πρέπει να δημοσιεύονται σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Όλες οι υπόλοιπες δημόσιες διαβουλεύσεις θα πρέπει να είναι διαθέσιμες τουλάχιστον στα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά. Οι δημόσιες διαβουλεύσεις «ευρύτερου δημόσιου ενδιαφέροντος» θα πρέπει να καθίστανται διαθέσιμες σε επιπλέον γλώσσες. Περαιτέρω, «οι σελίδες διαβούλευσης ή σύνοψη αυτών θα πρέπει να μεταφράζονται σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ».

Κατά την άποψή σας, αυτή η πολιτική εξασφαλίζει τη σωστή ισορροπία ανάμεσα στην ανάγκη για σεβασμό και υποστήριξη της γλωσσικής πολυμορφίας, αφενός, και στους διοικητικούς και δημοσιονομικούς περιορισμούς, αφετέρου; Θα μπορούσε αυτού του είδους η πολιτική να υιοθετηθεί εύλογα και από άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ;

Οι μισοί περίπου συμμετέχοντες (124) θεωρούν ότι η πολιτική της Επιτροπής **δεν εξασφαλίζει τη σωστή ισορροπία**. Η συντριπτική πλειονότητα αυτών των συμμετεχόντων θεωρούν **ανεπαρκή** την ισχύουσα πολιτική της Επιτροπής, για τους εξής λόγους:

- Πολλοί από τους συμμετέχοντες (50) εκφράζουν την απογοήτευσή τους για τον **ασαφή ορισμό ορισμένων βασικών εννοιών**, όπως « το ευρύτερο δημόσιο ενδιαφέρον », « οι επιπλέον γλώσσες » και « οι πρωτοβουλίες προτεραιότητας ». Αυτή η ασάφεια παρέχει στην Επιτροπή ευρεία διακριτική ευχέρεια και ενδέχεται να οδηγεί σε αυθαίρετη εφαρμογή της πολιτικής.
- Πολλοί από τους συμμετέχοντες (49) είναι της άποψης ότι οι δημόσιες διαβουλεύσεις θα πρέπει να είναι **διαθέσιμες σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ**. Το επιχείρημά τους είναι ότι, λόγω της φύσης των δημόσιων διαβουλεύσεων, τα όργανα της ΕΕ πρέπει να διασφαλίζουν ότι παρέχεται σε όλους τους πολίτες η δυνατότητα να συμμετέχουν σε ισότιμη βάση. Οι περιορισμοί θα πρέπει να αποτελούν την εξαίρεση, και όχι το αντίστροφο.
- Πολλοί από τους συμμετέχοντες (46) δεν αντιλαμβάνονται γιατί **τα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά** θα πρέπει να έχουν προνομιακό καθεστώς στις δημόσιες διαβουλεύσεις. Το καθεστώς αυτό δημιουργεί **γλωσσική ανισότητα**.
- Ορισμένοι συμμετέχοντες (9) θεωρούν ότι **θα πρέπει να προστεθούν περισσότερες επίσημες γλώσσες (μεταξύ των οποίων τα ιταλικά και τα ισπανικά)** στις τρεις γλώσσες που συνιστούν το ελάχιστο όριο.
- Λίγοι από τους συμμετέχοντες (6) διατυπώνουν προβληματισμούς σχετικά με πρακτικά ζητήματα: Σε ποιον βαθμό **εφαρμόζεται στην πράξη** η πολιτική της Επιτροπής που θεσπίστηκε το 2017; Σε ποιο σημείο της περιόδου διαβούλευσης **καθίστανται διαθέσιμες οι διάφορες μεταφράσεις**;

Εξήντα τέσσερις συμμετέχοντες θεωρούν ότι η γλωσσική πολιτική για τις δημόσιες διαβουλεύσεις που υιοθέτησε η Επιτροπή το 2017 **είναι ορθή**. Ορισμένοι θεωρούν ότι η πολιτική αυτή αποτελεί ένα σημαντικό πρώτο βήμα και μάλιστα προτείνουν να υιοθετηθεί και από άλλα όργανα της ΕΕ. Ως προς το σημείο αυτό, ένας συμμετέχων, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων, επισημαίνει ότι είναι δύσκολο να θεσπιστεί η ίδια ακριβώς πολιτική από όλα τα όργανα, καθώς οι δημόσιες διαβουλεύσεις που διοργανώνει η Επιτροπή ενδέχεται να διαφέρουν από αυτές που διοργανώνονται από άλλα όργανα της ΕΕ και να απευθύνονται σε διαφορετικό κοινό.

Λίγοι από τους συμμετέχοντες (5) θεωρούν ότι η πολιτική που υιοθέτησε η Επιτροπή το 2017 είναι **υπερβολικά δαπανηρή** και θεωρούν ότι αρκεί η δημοσίευση μόνο στα αγγλικά, ή στα αγγλικά, στα γαλλικά και στα γερμανικά.

IV. Λοιπά θέματα

Νέα νομοθεσία της ΕΕ (ερώτηση 8)

Η μοναδική ειδική νομοθεσία σχετικά με τη χρήση γλωσσών από τις διοικητικές υπηρεσίες της ΕΕ χρονολογείται από το 1958, όταν υπήρχαν έξι κράτη μέλη και τέσσερις επίσημες γλώσσες. Πιστεύετε ότι, υπό τις παρούσες συνθήκες, θα ήταν χρήσιμη μια νέα νομοθεσία; Ή πιστεύετε ότι ο χειρισμός των γλωσσικών ζητημάτων επιτυγχάνεται καλύτερα χωρίς λεπτομερές νομικό πλαίσιο;

Οι περισσότεροι συμμετέχοντες (126) που απάντησαν σε αυτή την ερώτηση θεωρούν ότι θα ήταν χρήσιμη η θέσπιση νέας νομοθεσίας ή η αναθεώρηση του ισχύοντος κανονισμού 1/1958. Σε ορισμένες απαντήσεις διευκρινίζεται ότι η αναθεωρημένη νομοθεσία θα πρέπει να ενισχύει την πολυγλωσσία προσδιορίζοντας λεπτομερώς τα γλωσσικά δικαιώματα των πολιτών. Ορισμένοι συμμετέχοντες διαφοροποιούνται ελαφρώς από αυτή την άποψη αναφέροντας ότι, ενώ είναι επιθυμητή η θέσπιση νέας νομοθεσίας, με την αναθεώρηση του κανονισμού 1/1958 υπάρχει κίνδυνος να ανοίξει το « *κουτί της Πανδώρας* ».

Οι συμμετέχοντες παρουσιάζουν τις ακόλουθες προτάσεις για την τροποποίηση του κανονισμού 1/1958:

- **να απαιτείται** από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να θεσπίζουν εσωτερικούς κανόνες σχετικά με τη χρήση των γλωσσών και όχι απλώς να τους δίνεται η δυνατότητα (άρθρο 6)·
- να συμπεριληφθεί το δικαίωμα λήψης μεταφράσεων κατόπιν αιτήματος·
- να επικαιροποιηθεί ο κανονισμός 1/1958 ώστε να αντικατοπτρίζει το άρθρο 11 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο υποχρεώνει την Επιτροπή να διεξάγει ευρείες δημόσιες διαβουλεύσεις και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να διατηρούν ανοιχτό, διαφανή και τακτικό διάλογο με την κοινωνία των πολιτών·
- να εισαχθεί μια ουδέτερη κοινή γλώσσα.

Τριάντα τέσσερις συμμετέχοντες αντιτίθενται στη θέσπιση νέας νομοθεσίας ή στην αναθεώρηση του κανονισμού 1/1958. Θεωρούν ότι ο κανονισμός 1/1958 είναι επαρκής, επικαιροποιημένος, καθώς και ότι θα πρέπει να διατηρηθεί η ισότητα μεταξύ των 24 επίσημων γλωσσών. Κατά την άποψή τους, η πρόκληση συνίσταται περισσότερο στην ορθή **εφαρμογή** της ισχύουσας νομοθεσίας.

Ορισμένοι συμμετέχοντες προτείνουν ο χειρισμός των γλωσσικών ζητημάτων να γίνεται **χωρίς λεπτομερές νομοθετικό πλαίσιο**. Διατυπώνονται διάφορες προτάσεις:

- υιοθέτηση (κοινών) κατευθυντήριων γραμμών από τα όργανα της ΕΕ·
- επικαιροποίηση της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μετάφραση ως μέρος της

διαδικασίας λήψης αποφάσεων στην Επιτροπή (2016)·

- θέσπιση κώδικα δεοντολογίας για την πολυγλωσσία·
- υπογραφή διοργανικής συμφωνίας, βάσει της οποίας κάθε οργανισμός της ΕΕ θεσπίζει τη δική του γλωσσική πολιτική· και
- διατύπωση συστάσεων από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Δαπάνες μετάφρασης (ερώτηση 9)

Κάθε αύξηση του όγκου των πληροφοριών και των εγγράφων που δημοσιεύονται σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ συνεπάγεται επιπλέον δαπάνες μετάφρασης. Πώς προτείνετε να καλύπτονται αυτές οι επιπλέον δαπάνες; Από άλλο κονδύλιο του προϋπολογισμού της ΕΕ; Μέσω ειδικά προβλεπόμενης πρόσθετης χρηματοδότησης από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη; Με άλλον τρόπο;

Οι απαντήσεις σε αυτή την ερώτηση διαφοροποιούνται ανάλογα με το μοντέλο γλωσσικής πολιτικής που υποστηρίζουν οι συμμετέχοντες.

Σύμφωνα με κάποιους από αυτούς, οι δαπάνες μετάφρασης δεν είναι υπερβολικές και η ερώτηση θα πρέπει να αντιστραφεί: « Ποιο είναι το κόστος της μη μετάφρασης; » Συγκεκριμένα: « Η μετάφραση, δηλαδή η πληροφόρηση και η ικανότητα κάθε πολίτη να κατανοεί τι συμβαίνει, δεν συνιστά κατά την άποψή μου δευτερεύουσα δαπάνη, αλλά δημοκρατική επιταγή, σε μια συγκυρία στην οποία οι πολίτες συχνά παρεξηγούν και απορρίπτουν την Ένωση » (απάντηση που υποβλήθηκε στα γαλλικά).

Οι συμμετέχοντες διατυπώνουν **διάφορες προτάσεις** για την κάλυψη των (επιπλέον) δαπανών μετάφρασης:

- Εξήντα δύο συμμετέχοντες θεωρούν ότι οι δαπάνες μετάφρασης θα πρέπει να καταβάλλονται **από τον γενικό προϋπολογισμό της ΕΕ** . Σε διαφορετική περίπτωση, τα μικρότερα κράτη μέλη θα καταλήξουν να πληρώνουν περισσότερα για τις μεταφράσεις απ' ό,τι τα μεγαλύτερα κράτη μέλη.
- Ορισμένοι συμμετέχοντες (22) συνεχίζουν, διατυπώνοντας την απαίτηση ότι **τα κράτη μέλη που έχουν μία από τις «προνομιακές γλώσσες» θα πρέπει να πληρώνουν περισσότερα** για να αντισταθμιστεί αυτό το πλεονέκτημα.
- Αντιθέτως, ορισμένοι συμμετέχοντες (24) διατυπώνουν την άποψη ότι **τα κράτη μέλη που επιθυμούν επιπλέον μεταφράσεις στην επίσημη γλώσσα τους θα πρέπει να καλύπτουν τις σχετικές δαπάνες** .
- Πολλοί από τους συμμετέχοντες διατυπώνουν προτάσεις σχετικά με τον τρόπο **μείωσης των δαπανών της μετάφρασης** :
 - συγκέντρωση των μεταφραστικών πόρων όλων των οργάνων της ΕΕ·
 - ευρύτερη χρήση της μηχανικής μετάφρασης (βλ. επίσης ερώτηση 10)·
 - μείωση της ποσότητας των κειμένων·
 - ενίσχυση της ποιότητας των κειμένων·
 - ανάθεση μεταφράσεων σε εξωτερικούς μεταφραστές·
 - προώθηση του ανταγωνισμού μεταξύ των μεταφραστικών γραφείων μέσω διαφανών

διαγωνισμών·

- μείωση των τιμών του Μεταφραστικού Κέντρου των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να εναρμονιστούν με τις τιμές στον ιδιωτικό τομέα παροχής υπηρεσιών μετάφρασης·
- αποφυγή της αναθεώρησης εγγράφων που έχουν ήδη μεταφραστεί·
- αποφυγή του επείγοντος χαρακτήρα των εγγράφων·
- συνεργασία με τις εθνικές μεταφραστικές υπηρεσίες, για παράδειγμα μέσω της δημιουργίας κοινής μεταφραστικής πλατφόρμας για να αποφευχθεί η διπλή εργασία.

Μηχανική μετάφραση (ερώτηση 10)

Σε ποιον βαθμό μπορεί να χρησιμοποιηθεί η τεχνολογία για τη μετάφραση μεταξύ των διαφόρων γλωσσών της ΕΕ; Στον βαθμό που η «μηχανική» μετάφραση ενδεχομένως να μην είναι πάντα απόλυτα ακριβής, είναι αυτό ένα “τίμημα” που μπορούμε να αποδεχθούμε για την εξασφάλιση ταχύτερης και οικονομικότερης μετάφρασης των εγγράφων;

Οι συμμετέχοντες επισημαίνουν την πρόκληση που παρουσιάζει η επίτευξη ορθής ισορροπίας μεταξύ των δυνατοτήτων της μηχανικής μετάφρασης και του κινδύνου ανακρίβειών: « Μερικές φορές η μηχανική μετάφραση είναι καλύτερη από το τίποτα, αλλά άλλες φορές είναι χειρότερη από το τίποτα ».

Για τους μισούς σχεδόν συμμετέχοντες (134), η ισορροπία κλίνει υπέρ της μηχανικής μετάφρασης . Παρότι τα τρέχοντα προβλήματα που σχετίζονται με τη χρήση της αναγνωρίζονται σαφώς, αρκετοί συμμετέχοντες (17) θεωρούν ότι θα πρέπει να διατεθούν περισσότεροι πόροι για την **ανάπτυξη τεχνολογιών μετάφρασης** . Παράλληλα, οι περισσότεροι συμμετέχοντες διατυπώνουν **προϋποθέσεις για την τρέχουσα χρήση της μηχανικής μετάφρασης** · για παράδειγμα, η μηχανική μετάφραση θα πρέπει:

- να χρησιμοποιείται μόνο ως βοήθημα [4] ή μόνο εάν ακολουθεί αναθεώρηση ή επιμέλεια από μεταφραστή·
- να μη χρησιμοποιείται για έγγραφα για τα οποία απαιτείται ακρίβεια, όπως τα νομικά ή οικονομικά έγγραφα·
- να χρησιμοποιείται μόνο με δήλωση αποποίησης ευθύνης, στην οποία θα διευκρινίζεται ότι το κείμενο έχει μεταφραστεί με μηχανική μετάφραση και ενδέχεται να μην είναι ακριβές·
- να χρησιμοποιείται μόνο ως μεταβατική λύση, έως ότου καταστεί διαθέσιμη η «κανονική» μετάφραση·
- να συνδυάζεται με τη δυνατότητα λήψης της «κανονικής» μετάφρασης κατόπιν αιτήματος.

Ορισμένοι συμμετέχοντες παρέχουν παραδείγματα περιπτώσεων στις οποίες θα μπορούσε να γίνει μεγαλύτερη χρήση της μηχανικής μετάφρασης, όπως το διαδικτυακό περιεχόμενο, τα απλά ή σύντομα κείμενα, τα εσωτερικά έγγραφα και οι μεταφράσεις σε μη επίσημες γλώσσες.

Για το ένα τέταρτο σχεδόν των συμμετεχόντων (73), η πλάστιγγα κλίνει κατά της χρήσης της μηχανικής μετάφρασης . Οι συμμετέχοντες (28) τονίζουν **την αναξιοπιστία και την**

ανεπαρκή ποιότητα των μεταφράσεων αυτών. Η χρήση μηχανικής μετάφρασης δημιουργεί τον κίνδυνο εισαγωγής **δυσμενούς διάκρισης εις βάρος** των πολιτών της ΕΕ, εάν τα κείμενα μεταφράζονται «κανονικά» σε ορισμένες επίσημες γλώσσες ενώ σε άλλες όχι. Ορισμένοι συμμετέχοντες προειδοποιούν για τον κίνδυνο κυκλοφορίας «γκρίζων» μεταφράσεων, οι οποίες έχουν τη δυνατότητα να δημιουργήσουν «**ψευδείς ειδήσεις**». Εάν πρέπει να χρησιμοποιείται η μηχανική μετάφραση, τότε θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο ως βοήθημα των μεταφραστών (14 συμμετέχοντες).

4. Επισκόπηση άλλων θεμάτων που αναφέρθηκαν

Χρήση των περιφερειακών ή μειονοτικών γλωσσών από τα όργανα της ΕΕ

Ορισμένοι συμμετέχοντες αναφέρονται στη σημασία των περιφερειακών και μειονοτικών γλωσσών στα κράτη μέλη της ΕΕ, οι οποίες δεν είναι επίσημες γλώσσες αλλά χρησιμοποιούνται ευρέως ή αποτελούν σημαντικό μέρος της ταυτότητας. Διατυπώνονται προτάσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να ενισχυθεί η αναγνώριση των γλωσσών αυτών σε επίπεδο ΕΕ:

- παραχώρηση τμήματος των ιστότοπων της ΕΕ σε αυτές τις γλώσσες·
- δημοσίευση θεμάτων που αφορούν τις μειονότητες στην αντίστοιχη γλώσσα·
- συνοπτική παρουσίαση βασικών ζητημάτων και δημοσίευση δημόσιων διαβουλεύσεων σε περιφερειακές και μειονοτικές γλώσσες·
- τροποποίηση του κανονισμού 1/1958 με στόχο την προστασία των περιφερειακών και μειονοτικών γλωσσών.

Συνέπειες του Brexit

Ορισμένοι συμμετέχοντες επισημαίνουν ότι, ως αποτέλεσμα του Brexit, τον Μάρτιο του 2019, τα αγγλικά θα πρέπει να απολέσουν την απόλυτη κυριαρχία τους και να υποχωρήσει η σημασία τους στο πλαίσιο της εσωτερικής και εξωτερικής επικοινωνίας των δημόσιων υπηρεσιών της ΕΕ.

Παράρτημα: Κατάλογος απαντήσεων

Κράτη μέλη

Γαλλία - Secrétariat Général des Affaires Européennes

Ιταλία - Permanent Representation of Italy to the EU

Ισπανία - Secretaría de Estado para la Unión Europea

Θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της ΕΕ

Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)

Περιφερειακές δημόσιες αρχές

Vlaamse Overheid

Οργανισμοί

European Language Equality Network

Kotimaisten kielten keskus (Finnish Centre of Domestic Languages)

Oifig an Choimisinéara Teanga, Ireland

Conradh na Gaeilge (Gaelic League), Ireland

Europa Esperanto Unio (2 contributions)

Esperanto France

Europe-Démocratie-Esperanto (2 contributions)

Comité Pauvreté et Politique, France

DLF Bruxelles-Europe

Internacia Scienca Instituto "Ivo Lapenna"

Matris lingua, I want my language back

Observatoire européen du plurilinguisme

Panhellenic Association of Translators

Délégation des Barreaux de France (au nom du Conseil national des Barreaux, du Barreau de Paris et de la Conférence des Bâtonniers)

Centre d'Etudes Jacques Georgin

GEM+ "Pour une gouvernance européenne multilingue" asbl

AlumISIT

Plataforma per la Llengua

Česká esperantská mládež, z.s. (Czech Esperanto Youth)

Wirtschaftskammer Österreich

Irish Translators' and Interpreters' Association

FIT Europe, Regional Centre of the International Federation of Translators

International Certificate Conference Languages (ICC)

Cornish Language Board

Stiftung Lichterfeld

Zentralverband des Deutschen Handwerks e.V.

Exilio - Hilfe für Migranten, Flüchtlinge und Folterüberlebende e.V.

Interkultura Centro Herzberg (Esperanto-Gesellschaft Südharz)

EsperantoLand e.V.

Verein Deutsche Sprache e.V.

Budapesti Orvos-Egészségügyi Eszperantó Szakcsoport

Πανεπιστημιακοί

Eòghann Dickson, University of Glasgow

Federico Gobbo, University of Amsterdam

Angelo Ariemma, Università degli Studi "La Sapienza" di Roma

Daniel Gonçalves, University of Lisbon

Jean-Claude Barbier, Université Paris 1 Panthéon Sorbonne

Universitat Rovira i Virgili

Michele Gazzola, Ulster University

Universidade do Algarve

François Grin, Université de Genève

Christoph Knabe, Beuth-Hochschule für Technik Berlin

Robert Phillipson, Copenhagen Business School

Isabelle Pingel, Université Paris 1 Panthéon Sorbonne

Victor Ginsburgh, Université Libre de Bruxelles / Université catholique de Louvain & Juan D. Moreno-Ternero, Universidad Pablo de Olavide

Ιδιώτες

Ελήφθησαν 234 παρατηρήσεις από ιδιώτες

[1] Η αναγκαιότητα θα πρέπει να αξιολογείται κατά περίπτωση. Οι συμμετέχοντες παρουσιάζουν διάφορες παραλλαγές αυτής της απαίτησης: οι αιτούντες θα πρέπει i) να αιτιολογούν το αίτημα τους ii) να αποδεικνύουν το «έννομο συμφέρον» τους ή iii) να αποδεικνύουν ότι το έγγραφο τούς επηρεάζει με κάποιο τρόπο.

[2] Μία παραλλαγή αυτής της ιδέας είναι η εφαρμογή γλωσσικού καθεστώτος που βασίζεται στη διάκριση μεταξύ των βασικών ιστότοπων της ΕΕ (οι λεγόμενοι ιστότοποι επιπέδου 1) και των πιο ειδικών ή τεχνικών ιστότοπων της ΕΕ (ιστότοποι επιπέδου 2). Στο εσωτερικό αυτής της ομάδας συμμετεχόντων, διατυπώνονται διαφορετικές απόψεις σχετικά με το πόσες επίσημες γλώσσες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για κάθε κατηγορία ιστότοπου. Υπάρχουν δύο βασικές προσεγγίσεις, και συγκεκριμένα:

- χρήση όλων των επίσημων γλωσσών της ΕΕ στους βασικούς ιστότοπους της ΕΕ και ενός ελάχιστου αριθμού γλωσσών στους υπόλοιπους, πιο ειδικούς ή τεχνικούς ιστότοπους (αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, και ενδεχομένως ιταλικά και ισπανικά) ή μετάφραση των ιστότοπων αυτών σε όλες τις επίσημες γλώσσες μέσω μηχανικής μετάφρασης·

- χρήση περιορισμένου αριθμού επίσημων γλωσσών της ΕΕ στους βασικούς ιστότοπους (αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, και ενδεχομένως ιταλικά και ισπανικά) και λιγότερων γλωσσών

(όπως αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά ή μόνο αγγλικά) στους πιο ειδικούς, τεχνικούς ιστότοπους.

[3] Οι συμμετέχοντες αναφέρονται στο 60, 75, 80 και 90% του ευρωπαϊκού πληθυσμού.

[4] Ένας συμμετέχων αναφέρει τις δυνατότητες των υπολογιστικών εργαλείων μετάφρασης (τα λεγόμενα εργαλεία «CAT»), τα οποία χρησιμοποιούνται από τους μεταφραστές για τη διευκόλυνση της μεταφραστικής διαδικασίας.